

LEGE nr. 22 din 18 noiembrie 1969

privind angajarea gestionarilor, constituirea de garantii și raspunderea în legătură cu gestionarea bunurilor agentilor economici, autorităților sau instituțiilor publice

EMITENT: MAREA ADUNARE NAȚIONALĂ

PUBLICAT ÎN: MONITORUL OFICIAL nr. 132 din 18 noiembrie 1969

Data intrării în vigoare : 18 noiembrie 1969

Forma actualizată valabilă la data de : 30 septembrie 2019

Forma consolidată a LEGII nr. 22 din 18 noiembrie 1969, publicate în MONITORUL OFICIAL nr. 132 din 18 noiembrie 1969, la data de 30 septembrie 2019 este realizată prin includerea tuturor modificărilor și completărilor aduse de: LEGEA nr. 54 din 8 iulie 1994; LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012.

(la 15-07-1994 Titlul legii a fost modificat de pct. 1 al articolului unic din LEGEA nr. 54 din 8 iulie 1994, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 181 din 15 iulie 1994.)

CAP. 1

Dispoziții generale

ART. 1

Gestionar, în înțelesul prezentei legi, este acel angajat al unei persoane juridice prevăzute la art. 176 din Codul penal care are ca atribuții principale de serviciu primirea, păstrarea și eliberarea de bunuri aflate în administrarea, folosința sau deținerea, chiar temporară, a acestuia.

(la 01-02-2014 Alin. (1) al art. 1 a fost modificat de pct. 1 al art. 24 din LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 757 din 12 noiembrie 2012.)

Ministerele și celelalte organe centrale stabilesc funcțiile prin a caror ocupare angajatul dobândește, potrivit alineatului 1, calitatea de gestionar. Aceste funcții sînt denumite, în cuprinsul prezentei legi, funcții de gestionari.

ART. 2

Sînt considerate bunuri, în sensul prezentei legi, bunurile materiale, mijloacele banesti sau orice alte valori.

CAP. 2

Condiții privind angajarea gestionarilor

ART. 3

Poate fi gestionar cel care a implinit vârsta de 21 ani, a absolvit școala generală sau o școală echivalentă și are cunoștințele necesare pentru a îndeplini aceasta funcție.

În funcție de complexitatea gestiunilor, de natura și valoarea bunurilor și de cunoștințele ce le implica gestionarea lor, ministerele și celelalte organe centrale stabilesc:

a) categoriile de gestiuni pentru care gestionarul trebuie să fi absolvit liceul ori o școală profesională în specialitatea corespunzătoare gestiunii sau o școală echivalentă și să aibă un anumit stagiu în munca de gestionar;

b) categoriile de gestiuni pentru care funcția de gestionar poate fi îndeplinită și de cel care a implinit vârsta de 18 ani.

ART. 4

Nu poate fi gestionar cel condamnat pentru săvîrșirea vreuneia dintre următoarele infracțiuni:

a) infracțiuni intenționate contra patrimoniului;

b) infracțiuni de corupție și de serviciu;

c) infracțiuni de fals;

d) infracțiunile prevăzute de Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

e) infracțiunile prevăzute de Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, republicată;

f) infracțiunile prevăzute de Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare;

g) infracțiunile prevăzute de prezenta lege.

Nu poate fi angajat sau trecut în funcția de gestionar cel împotriva căruia a fost pusă în mișcare acțiunea penală pentru săvârșirea vreuneia dintre infracțiunile prevăzute la alin. 1.

Punerea în mișcare a acțiunii penale pentru una dintre infracțiunile prevăzute la alin. 1 atrage suspendarea calității de gestionar.

(la 01-02-2014 Art. 4 a fost modificat de pct. 2 al art. 24 din LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 757 din 12 noiembrie 2012.)

ART. 5

Agentii economici, autoritățile sau instituțiile publice sînt obligate să ceară organelor militiei relații cu privire la antecedentele penale ale celor ce urmează să fie angajați sau trecuți în funcții de gestionari.

(la 15-07-1994 Alin. (1) al art. 5 a fost modificat de pct. 1 al articolului unic din LEGEA nr. 54 din 8 iulie 1994, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 181 din 15 iulie 1994.)

Organele militiei sînt obligate să comunice aceste relații în termen de cel mult 30 zile de la primirea cererii.

ART. 6

Cel ce urmează a fi angajat sau trecut în funcția de gestionar va prezenta o dovadă eliberată de agentul economic, autoritatea sau institutia publică în care a fost anterior încadrat, din care să rezulte dacă a produs pagube avutului obștesc, natura acestora și dacă ele au fost acoperite. Aceasta dovada poate fi cerută de la ultimul loc de muncă și de agentul economic, autoritatea sau institutia publică care ar urma să facă angajarea sau trecerea în funcția de gestionar.

Agentii economici, autoritățile sau instituțiile publice sînt obligate să elibereze sau, după caz, să comunice dovada prevăzută în alineatul 1, în termen de cel mult 10 zile de la primirea cererii.

În raport cu cele arătate în dovada, conducatorul agentului economic, autorității sau institutiei publice va hotărî asupra angajării sau trecerii în funcția de gestionar.

(la 15-07-1994 Art. 6 a fost modificat de pct. 1 al articolului unic din LEGEA nr. 54 din 8 iulie 1994, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 181 din 15 iulie 1994.)

ART. 7

În cazul în care gestiunea este incredintată mai multor persoane, angajarea sau trecerea în funcția de gestionar se face cu avizul scris al celorlalți gestionari.

Angajarea sau trecerea unei persoane într-o funcție din subordinea gestionarului se face cu avizul scris al acestuia.

ART. 8

Angajații sezonieri sau temporari pot fi gestionari, cu respectarea condițiilor prevăzute în prezenta lege.

ART. 9

Conducătorii agenților economici, autorităților sau instituțiilor publice, angajații cu atribuții de control financiar, precum și contabilii, cu excepția acelor care sînt încadrați în unități mici determinate de ministere și celelalte organe centrale, nu pot face operații de primire, pastrare și eliberare de bunuri.

(la 15-07-1994 Art. 9 a fost modificat de pct. 1 al articolului unic din LEGEA nr. 54 din 8 iulie 1994, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 181 din 15 iulie 1994.)

CAP. 3

Garantii

ART. 10

Gestionarul are obligația de a constitui o garanție în numerar.

Ministerele și celelalte organe centrale stabilesc, în funcție de natura și valoarea bunurilor gestionate, plafoanele valorice și condițiile în care este obligatorie și constituirea unor garanții suplimentare, constând din:

a) afectarea unor bunuri imobile sau bunuri mobile de folosință îndelungată, proprietate a gestionarului sau a unor terți, pentru garantarea față de agentul economic, autoritatea sau institutia publică, a acoperirii pagubelor ce s-ar cauza de gestionar;

(la 15-07-1994 Litera a) a alin. (2) al art. 10 a fost modificată de pct. 1 al articolului unic din LEGEA nr. 54 din 8 iulie 1994, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 181 din 15 iulie 1994.)

b) obligații asumate de terți față de agentul economic, autoritatea sau institutia publică de a acoperi pagubele ce s-ar cauza de gestionar, fie integral, fie pentru o sumă determinată.

(la 15-07-1994 Litera b) a alin. (2) al art. 10 a fost modificată de pct. 1 al articolului unic din LEGEA nr. 54 din 8 iulie 1994, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 181 din 15 iulie 1994.)

Garantia suplimentară prevăzută la alineatul precedent poate fi constituită și în numerar.

Ministerele și celelalte organe centrale pot extinde, în funcție de natura și valoarea bunurilor, obligația de a constitui garanții în condițiile prezentului capitol și asupra altor categorii de angajați care minuiesc bunuri, cu excepția celor ce primesc bunuri spre a le folosi în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu.

Nu este obligat să constituie garanție cel care înlocuiește temporar un gestionar sau cel caruia i se încredințează o gestiune pe o perioadă de cel mult 60 zile până la numirea unui gestionar.

ART. 11

Constituirea garanției se face prin contract încheiat în scris.

Garantiile reciproce între gestionari nu sînt admise. Aceeași persoană nu poate constitui garanții pentru mai mulți gestionari. Cel care constituie garanția va declara, în scris, dacă a mai constituit alte garanții.

Garantiile suplimentare se constituie înainte de încredințarea gestiunii.

ART. 12

Garantia în numerar va fi de minimum un salariu și de maximum trei salarii tarifare lunare ale gestionarului; ea nu va putea depăși valoarea bunurilor încredințate.

Pentru gestionarii retribuiți pe bază de cota procentuală, cuantumul minim al garanției în numerar va fi echivalent cu câștigul mediu pe o lună, iar cel maxim cu câștigul mediu pe 3 luni.

ART. 13

Garantia în numerar se retine în rate lunare de 1/10 din salariul tarifar lunar sau din câștigul mediu pe o lună, după caz. Dacă, din cauza altor retineri, ratele din contul garanției în numerar nu pot fi reținute, gestionarul este obligat să le depună.

Pentru angajații temporari, alții decît cei prevăzuți la art. 10 alineatul ultim, precum și pentru angajații sezonieri, se vor putea stabili rate mai mari sau chiar obligativitatea depunerii, la încredințarea gestiunii, a garanției integrale în numerar.

ART. 14

Ministerele și celelalte organe centrale stabilesc, în funcție de complexitatea gestiunilor și de natura și valoarea bunurilor, cuantumul garantiilor în numerar între limitele prevăzute în articolul 12, precum și ratele la care se referă articolul 13 alineatul 2.

Ministerele și celelalte organe centrale pot stabili, în cazuri justificate, garanții în numerar sub minimul prevăzut în articolul 12 sau scutirea de garanție.

ART. 15

Garanția în numerar va fi depusă de către agenții economici, autoritățile și instituțiile publice la Casa de Economii și Consemnatiuni sau la bănci, într-un cont special al agentului economic, al autorității ori al instituției publice respective. Garanțiile în numerar depuse la Casa de Economii și Consemnatiuni sau la bănci se înscriu într-un carnet de consemnare pe numele gestionarului. Carnetul de consemnare va fi păstrat în casieria agentului economic, autorității sau instituției publice în favoarea careia s-a constituit garanția.

Pentru garanția depusă în condițiile alin. 1, se acordă o dobândă anuală, stabilită de depozitarul garanției, care nu poate fi mai mică decât dobânda acordată pentru depozitele la termen pe un an.

(la 15-07-1994 Art. 15 a fost modificat de pct. 2 al art. unic din LEGEA nr. 54 din 8 iulie 1994, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 181 din 15 iulie 1994.)

ART. 16

Garanția în numerar și dobânda aferentă pot fi ridicate de către gestionarul titular al carnetului de consemnare la încetarea contractului sau de muncă sau la trecerea într-o funcție pentru care nu se cere garanție, în situația în care nu a cauzat o pagubă sau când paguba a fost acoperită în întregime. Agentul economic, autoritatea sau instituția publică sînt obligate, în aceste cazuri, să elibereze gestionarului, în termen de cel mult 10 zile, carnetul de consemnare împreună cu o comunicare către Casa de Economii și Consemnatiuni în care să se arate că titularul are dreptul să ridice garanția.

În cazul transferării gestionarului într-o altă funcție pentru care de asemenea se cere garanție, carnetul de consemnare în care au fost înscrise sumele depuse drept garanție va fi trecut la noul loc de muncă, procedindu-se, atunci când este cazul, potrivit articolului 20.

Cînd gestionarul a cauzat o pagubă în gestiune la locul sau de muncă și aceasta nu se acoperă integral în termen de o lună de la obținerea titlului executoriu definitiv, agentul economic, autoritatea sau instituția publică se va despăgubi din garanția în numerar constituită în favoarea sa.

În situația în care sumele depuse drept garanție au fost ridicate, în întregime sau în parte, de agentul economic, autoritatea sau instituția publică pentru a se despăgubi, gestionarul este obligat să reintregească garanția în numerar în rate lunare de 1/3 din salariul tarifar sau din cîștigul mediu lunar, dispozițiile articolului 13 aplicîndu-se în mod corespunzător.

(la 15-07-1994 Art. 16 a fost modificat de pct. 1 al articolului unic din LEGEA nr. 54 din 8 iulie 1994, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 181 din 15 iulie 1994.)

ART. 17

Casa de Economii și Consemnatiuni are obligația să elibereze sumele depuse drept garanție, după caz:

a) titularului carnetului de consemnare, pe baza comunicării făcute de agentul economic, autoritatea sau instituția publică și a prezentării carnetului;

b) agentului economic, autorității sau instituției publice, pe baza cererii acesteia și a unei copii certificate de pe titlul executoriu definitiv obținut împotriva gestionarului.

(la 15-07-1994 Art. 17 a fost modificat de pct. 1 al articolului unic din LEGEA nr. 54 din 8 iulie 1994, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 181 din 15 iulie 1994.)

ART. 18

În vederea constituirii garanției suplimentare, imobilele se evaluează în conformitate cu dispozițiile legale privind modul de stabilire a despăgubirilor pentru terenurile și construcțiile care trec în proprietatea statului prin expropriere.

Bunurile mobile se evaluează la 50% din prețul de vânzare cu amanuntul. În cazul în care bunurile mobile nu au preț de vânzare cu amanuntul, evaluarea se face de agentul economic, autoritatea sau institutia publică în favoarea careia este constituita garanția, care va consulta, în caz de necesitate, organe de specialitate.

(la 15-07-1994 Alin. (2) al art. 18 a fost modificat de pct. 1 al articolului unic din LEGEA nr. 54 din 8 iulie 1994, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 181 din 15 iulie 1994.)

ART. 19

Pentru bunurile imobile constituite garanție, agentul economic, autoritatea sau institutia publică va cere inscripția ipotecii, care se va dispune pe baza cererii și a contractului de garanție.

(la 15-07-1994 Alin. (1) al art. 19 a fost modificat de pct. 1 al articolului unic din LEGEA nr. 54 din 8 iulie 1994, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 181 din 15 iulie 1994.)

Bunurile mobile constituite garanție rămân în folosință gestionarului sau a tertului garant, după caz, și nu vor putea fi instrăinate fără instiințarea prealabilă a agentului economic, autorității sau institutiei publice.

(la 15-07-1994 Alin. (2) al art. 19 a fost modificat de pct. 1 al articolului unic din LEGEA nr. 54 din 8 iulie 1994, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 181 din 15 iulie 1994.)

În cazul în care bunurile constituite garanție sînt urmarite silit de alți creditori, gestionarul sau tertul garant, după caz, este obligat să instiinteze de îndată agentul economic, autoritatea sau institutia publică.

(la 15-07-1994 Alin. (3) al art. 19 a fost modificat de pct. 1 al articolului unic din LEGEA nr. 54 din 8 iulie 1994, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 181 din 15 iulie 1994.)

În situația în care tertul garant n-a făcut această instiințare, el rămîne obligat să acopere pagubele ce s-ar cauza de gestionar în limita valorii bunurilor constituite garanție.

Orice micșorare a garanției atrage obligația reintregirii de îndată a acesteia.

ART. 20

Garanțiile vor fi recalculat periodic în funcție de schimbările intervenite în salariul tarifar al gestionarului, precum și în specificul și valoarea bunurilor gestionate, procedindu-se la modificarea corespunzătoare a contractului de garanție.

În cazul în care, în urma recalculării, este necesară completarea garanției în numerar, se va proceda conform articolului 13. Dacă garanția în numerar depusă este mai mare decît garanția recalculată, diferența se va elibera, în termen de cel mult 10 zile, gestionarului.

În cazul în care, în urma recalculării, este necesară constituirea sau completarea garanțiilor suplimentare, aceasta se face în termen de 60 zile de la data recalculării.

ART. 21

Dacă gestionarul nu constituie, nu completează sau nu aduce, după caz, garanțiile corespunzătoare potrivit articolului 19 alineatul ultim și articolului 20 alineatul ultim sau dacă, din cauza altor retineri, ratele în contul garanției în

numerar nu pot fi reținute și nici nu sînt depuse în condițiile articolului 13, se procedeaza la trecerea sa în alta functie ori, dacă aceasta nu este posibil, la desfacerea contractului sau de muncă. În acest din urmă caz, privitor la drepturile angajatului se vor aplica dispozitiile din legislatia muncii referitoare la desfacerea contractului de muncă, pentru motive ce nu sînt imputabile angajatului.

ART. 22

Garantiile suplimentare se urmaresc silit pe baza contractului de garantie și a titlului executoriu definitiv obținut împotriva gestionarului.

În cazul în care urmarirea silita a fost pornita de mai mulți creditori, agentul economic, autoritatea sau institutia publică în favoarea careia s-a constituit garantia suplimentara are drept de preferinta asupra sumelor realizate prin valorificarea bunurilor constituite garantie, în condițiile privind creantele garantate prin ipoteca sau gaj prevăzute de dispozitiile legale referitoare la executarea silita a creanțelor banesti ale agentilor economici, autorităților sau instituțiilor publice împotriva persoanelor fizice.

(la 15-07-1994 Alin. (2) al art. 22 a fost modificat de pct. 1 al articolului unic din LEGEA nr. 54 din 8 iulie 1994, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 181 din 15 iulie 1994.)

CAP. 4

Raspunderi

ART. 23

Incalcarea dispozițiilor legale cu privire la gestionarea bunurilor atrage raspunderea materiala, disciplinara, administrativa, penala sau civila, după caz.

ART. 24

Angajatii raspund material, potrivit codului muncii și prevederilor prezentei legi, pentru pagubele cauzate în gestiuni prin fapte ce nu constituie infractiuni.

ART. 25

Gestionarul raspunde integral față de agentul economic, autoritatea sau institutia publică pentru pagubele pe care le-a cauzat în gestiunea sa.

(la 15-07-1994 Alin. (1) al art. 25 a fost modificat de pct. 1 al articolului unic din LEGEA nr. 54 din 8 iulie 1994, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 181 din 15 iulie 1994.)

Primirea bunurilor în cantitati inferioare celor inscrite în actele insotitoare sau cu vicii aparente, fără a se fi întocmit acte legale de constatare, precum și nesolicitarea asistentei tehnice de specialitate la primirea bunurilor, desi aceasta era necesară, atrag raspunderea gestionarului în condițiile alineatului 1.

ART. 26

Gestionarul raspunde integral și în cazul în care atribuțiile sale fiind exercitate, potrivit dispozițiilor legale, de un delegat sau de o comisie, se constata o paguba fără a se putea stabili ca aceasta s-a produs în absenta gestionarului.

ART. 27

Cînd paguba în gestiune a fost cauzata de gestionar împreună cu alt angajat al agentului economic, autorității sau institutiei publice, ei raspund integral, fiecare în măsura în care a contribuit la producerea pagubei.

(la 15-07-1994 Alin. (1) al art. 27 a fost modificat de pct. 1 al articolului unic din LEGEA nr. 54 din 8 iulie 1994, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 181 din 15 iulie 1994.)

Dacă nu se poate determina măsura în care fiecare a contribuit la producerea pagubei, despăgubirea se repartizeaza între cei în cauza proportional cu cîștigul mediu al fiecaruia pe ultimele 3 luni; în cazul pagubei constatate într-o gestiune în care manipularea bunurilor se face în colectiv de mai mulți angajați sau în

schimburi succesive, fără predare de gestiune între schimburi, despăgubirea se repartizează și proporțional cu timpul lucrat de fiecare, de la ultima inventariere, în gestiunea în care s-a produs paguba.

ART. 28

Angajatul cu funcție de conducere, precum și orice alt angajat vinovat de angajarea, trecerea sau menținerea unei persoane în funcția de gestionar fără respectarea condițiilor de vîrstă, studii și stadiu prevăzute în articolele 3 și 38, precum și a dipozitiilor articolului 4 referitoare la antecedentele penale, răspund integral pentru pagubele cauzate de gestionar, în solidar cu acesta.

Aceeași răspundere o are și cel vinovat de nerespectarea dispozițiilor prevăzute în capitolului III, în limita garanției neconstituite.

ART. 29

Răspunde integral angajatul care, nesocotind îndatoririle sale de serviciu, a adus pagube agentului economic, autorității sau institutiei publice prin aceea că:
(la 15-07-1994 Partea introductivă a art. 29 a fost modificată de pct. 1 al articolului unic din LEGEA nr. 54 din 8 iulie 1994, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 181 din 15 iulie 1994.)

a) nu a asigurat gestionarului, în cazurile prevăzute de lege, asistența tehnică de specialitate pentru verificarea calitativă a bunurilor ori a prestat o asistență tehnică necorespunzătoare;

b) nu a luat măsurile necesare pentru pastrarea bunurilor în condiții corespunzătoare;

c) a dat gestionarului dispoziții gresite sau contrare legii.

ART. 30

Răspunde, în limita valorii pagubei rămase neacoperite de autorul direct al ei, din momentul constatării insolvabilității acestuia, cel vinovat de:

a) angajarea sau trecerea unei persoane într-o funcție de gestionar sau din subordinea gestionarului fără avizul prevăzut în articolul 7;

b) neluarea sau luarea cu întârziere a măsurilor necesare pentru înlocuirea gestionarului sau a angajaților aflați în subordinea sa, deși a fost avertizat în scris și motivat că nu-și îndeplinesc atribuțiile în mod corespunzător;

c) neluarea măsurilor necesare pentru stabilirea și acoperirea pagubelor în gestiune;

d) neefectuarea inventarierilor la termenele și în condițiile legii, în situația în care prin aceasta a contribuit la cauzarea pagubei;

e) nerespectarea oricarei alte îndatoriri de serviciu, dacă fără încălcarea acesteia paguba s-ar fi putut evita.

ART. 31

Angajatul care primește, păstrează și eliberează bunuri fără a avea calitatea de gestionar în înțelesul articolului 1 răspunde integral, aplicându-i-se în mod corespunzător prevederile prezentului capitol.

ART. 32

La constatarea unei pagube în gestiune, persoana răspunzătoare poate să-și ia un angajament scris pentru acoperirea acesteia; angajamentul scris constituie titlu executoriu.

Dacă, ulterior, aceasta persoana constată că nu datorează sau că datorează numai în parte suma pentru care și-a luat angajamentul, ea va putea face cerere de desființare a angajamentului la organul de jurisdicție competent, în termen de 30 zile de la data când a cunoscut această împrejurare.

De asemenea, validitatea angajamentului va înceta în întregime sau în parte atunci când agentul economic, autoritatea sau institutia publică sau organul de jurisdicție competent constată, cu prilejul verificării sau, după caz, al

solutionarii unei cauze care are legătură cu angajamentul, ca acesta a fost luat pentru o sumă nedatorată.

(la 15-07-1994 Alin. (3) al art. 32 a fost modificat de pct. 1 al articolului unic din LEGEA nr. 54 din 8 iulie 1994, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 181 din 15 iulie 1994.)

Organul de jurisdicție competent poate suspenda executarea angajamentului.

ART. 33

În vederea despăgubirii agentului economic, autorității sau institutiei publice pentru pagubele cauzate în gestiune, care nu se pot acoperi din garanția în numerar, se vor lua măsuri de asigurare și urmărire asupra oricăror bunuri aparținând gestionarului și persoanelor care raspund în condițiile prezentului capitol, potrivit dispozițiilor legale cu privire la executarea silita a creanțelor banesti ale agentilor economici, autorităților sau instituțiilor publice împotriva persoanelor fizice.

(la 15-07-1994 Alin. (1) al art. 33 a fost modificat de pct. 1 al articolului unic din LEGEA nr. 54 din 8 iulie 1994, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 181 din 15 iulie 1994.)

Măsurile de asigurare se incuviinteaza de organul de jurisdicție competent sa solucioneze litigiul.

ART. 34

Orice persoană privitor la care, prin hotărâre judecătorească, s-a constatat ca a dobândit de la un gestionar bunuri sustrase de acesta din avutul obstesc și ca le-a obținut în afara obligațiilor de serviciu ale gestionarului, cunoscând ca acesta gestioneaza astfel de bunuri, raspunde solidar cu gestionarul de acoperirea pagubei, în limita valorii bunurilor dobândite.

ART. 35

Crearea de plusuri în gestiune prin mijloace frauduloase constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 2 ani sau cu amendă. Dacă mijlocul fraudulos constituie prin el însuși o infracțiune, se aplică regulile privind concursul de infracțiuni.

(la 01-02-2014 Art. 35 a fost modificat de pct. 3 al art. 24 din LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 757 din 12 noiembrie 2012.)

ART. 36

Nedeclararea în scris, în termenul prevăzut de dispozițiile legale, de către gestionar, a plusurilor din gestiunea sa despre a caror cantitate sau valoare are cunoștința, provenite în orice alt mod decit acela aratat în articolul 35, se pedepseste cu inchisoare de la o luna la un an.

Dacă fapta prevăzută în alineatul precedent a avut consecinte grave, pedeapsa este inchisoare de la 6 luni la 3 ani.

Nu se pedepseste acela care, mai înainte de începerea oricărui control, declara plusurile despre a caror cantitate sau valoare are cunoștința.

ART. 37

Înstrăinarea bunurilor mobile constituite garanție potrivit art. 10, fără acordul prealabil al persoanei juridice prevăzute la art. 176 din Codul penal, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă.

(la 01-02-2014 Art. 37 a fost modificat de pct. 4 al art. 24 din LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 757 din 12 noiembrie 2012.)

CAP. 5

Dispozitii tranzitorii și finale

ART. 38

Ministerele și celelalte organe centrale stabilesc categoriile de gestiuni mai puțin complexe sau de valori mai mici din mediul rural, pentru care funcția de gestionar poate fi îndeplinită și în alte condiții de studii decât cele prevăzute la articolul 3 alineatul 1.

ART. 39

Gestionarii care la data intrării în vigoare a prezentei legi nu îndeplinesc condițiile de studii prevăzute la articolul 3 pot fi menținuți dacă au îndeplinit, la angajarea lor, condițiile de pregătire profesională prevăzute în indicatoarele de stagiu și studii ale funcțiilor respective și sînt corespunzători.

Gestionarii în funcție la data intrării în vigoare a prezentei legi sînt obligați, după caz:

a) să completeze în termen de 3 ani garanția în numerar, în condițiile stabilite de acord cu conducătorii agenților economici, autorităților sau instituțiilor publice;

(la 15-07-1994 Litera a) a alin. (2) al art. 39 a fost modificată de pct. 1 al articolului unic din LEGEA nr. 54 din 8 iulie 1994, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 181 din 15 iulie 1994.)

b) să constituie sau să aducă în termen de un an garanții suplimentare potrivit prevederilor capitolului III.

În cazul neîndeplinirii obligațiilor prevăzute în alineatul precedent se aplică în mod corespunzător dispozițiile articolului 21.

Gestionarii în funcție la data intrării în vigoare a prezentei legi pot fi scutiți de către conducătorii agenților economici, autorităților sau instituțiilor publice de obligația constituirii de garanții suplimentare.

(la 15-07-1994 Alin. (4) al art. 39 a fost modificat de pct. 1 al articolului unic din LEGEA nr. 54 din 8 iulie 1994, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 181 din 15 iulie 1994.)

ART. 40

Angajații-mandatari au obligația de a constitui garanții, în cuantum și condițiile stabilite prin hotărîre a Consiliului de Miniștri.

ART. 41

Modul de gestionare a bunurilor materiale ale agenților economici, autorităților sau instituțiilor publice se stabilește prin hotărîre a Consiliului de Miniștri.

(la 15-07-1994 Alin. (1) al art. 41 a fost modificat de pct. 1 al articolului unic din LEGEA nr. 54 din 8 iulie 1994, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 181 din 15 iulie 1994.)

Miniștrii și conducătorii celorlalte organe centrale vor emite, în termen de 60 zile de la data publicării prezentei legi, instrucțiuni prin care vor stabili: funcțiile de gestionari; categoriile de gestiune la care se referă articolul 3 alineatul 2 și articolul 38; plafoanele valorice și condițiile în care este obligatorie constituirea de garanții suplimentare; extinderea obligației de a constitui garanții și asupra altor categorii de angajați, potrivit articolului 10 alineatul 4; cuantumul garanțiilor și al ratelor, precum și alte măsuri de executare a prezentei legi.

În același termen, ministerele și celelalte organe centrale vor adapta indicatoarele de pregătire și stagiu pentru funcțiile de gestionari, în conformitate cu prevederile prezentei legi.

Pentru agenții economici, autoritățile sau instituțiile publice de interes local care nu sînt coordonate de un organ local de specialitate al administrației de stat, dispozițiile alineatului 2 se vor aduce la îndeplinire, în termen de 60 zile de la data publicării prezentei legi, de comitetele executive ale consiliilor populare județene și al municipiului București, cu sprijinul Comitetului de Stat pentru Economia și Administrația Locală.

(la 15-07-1994 Alin. (4) al art. 41 a fost modificat de pct. 1 al articolului unic din LEGEA nr. 54 din 8 iulie 1994, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 181 din 15 iulie 1994.)

ART. 42

Dispozitiile prezentei legi se aplică în mod corespunzător și personalului Ministerului Fortelor Armate, Ministerului Afacerilor Interne și Consiliului Securitatii Statului.

Numirea militarilor în functii de gestionari se face în condițiile stabilite prin instrucțiuni ale organelor centrale prevăzute în alineatul precedent, fiecare în cadrul atribuțiilor sale, cu respectarea prevederilor articolelor 3-6 din prezenta lege.

Militarii în termen numiti gestionari nu sînt obligati sa constituie garantii.

Raspunderea materiala a personalului Ministerului Fortelor Armate, Ministerului Afacerilor Interne și Consiliului Securitatii Statului se reglementeaza prin dispozitii speciale.

ART. 43

Se recomanda organelor centrale ale organizațiilor cooperatiste ca, privitor la membrii cooperatori, sa reglementeze, în sectoarele lor de activitate, condițiile de încredințare a gestiunilor, constituirea de garantii și raspunderea în legătură cu gestionarea bunurilor, avindu-se în vedere prevederile prezentei legi.

ART. 44

Prezenta lege intră în vigoare la 90 zile de la data publicarii.

Pe data intrarii în vigoare a prezentei legi se abroga Decretul nr. 145/1960 privind raspunderea materiala a gestionarilor din organizațiile socialiste, precum și orice alte dispozitii contrare.

ANEXA 1

Abrogată.

(la 01-02-2014 Anexa a fost abrogată de pct. 5 al art. 24 din LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 757 din 12 noiembrie 2012.)
